

ματώνω

ματώνω, ρ. [<αρχ. αίματῶ], ματώνω. **1.** τραυματίζομαι ψυχικά, τραυματίζω κάποιον ψυχικά, νιώθω ή προξενώ σε κάποιον υπερβολική λύπη: «μάτωσα, όταν έμαθα πως με απατούσε η γυναίκα μου με τον αδερφικό μου φίλο || τον μάτωσες μ' αυτά που του 'πες». (Λαϊκό τραγούδι: *αντάρτισσα καρδιά μου σε ξαρματώσανε σου στήσανε καρτέρι και σε **ματώσανε***). **2.** πληρώνω, ξεδεύω υπέρογκο ποσό ή αποσπώ από κάποιον υπέρογκο ποσό: «έχτισα ένα σπιτάκι στην εξοχή και μάτωσα || με πήρε στα μπουζούκια για να με διασκεδάσει, αλλά έκανα τόσο μεγάλο λογαριασμό, που τον μάτωσα». **3.** (στη γλώσσα της αργκό για μαχαίρια) βάφω το μαχαίρι μου με αίμα, μαχαιρώνω κάποιον: «αν δεν έχεις καρδιά να το ματώσεις, να μην το βγάζεις». Συνών. *βαφτίζω (3)*. (Ακολουθούν 12 φρ.)·

- δε μάτωσε μύτη, βλ. λ. [μύτη](#)·
- δε μάτωσε ρουθούνι, βλ. λ. [ρουθούνι](#)·
- ματώνει η καρδιά μου, βλ. λ. καρδιά·
- ματώνει η ψυχή μου, βλ. λ. ψυχή·
- ματώνει το στήθος μου, βλ. λ. [στήθος](#)·
- ματώνουν τα μέσα μου ή ματώνει το μέσα μου, βλ. λ. μέσα·
- ματώνουν τα σωθικά μου, βλ. λ. σωθικά·
- μάτωσε η μύτη μου, βλ. λ. [μύτη](#)·
- μου μάτωσε τα μέσα μου ή μου μάτωσε το μέσα μου ή μου 'χει ματώσει τα μέσα μου ή μου 'χει ματώσει το μέσα μου, βλ. λ. μέσα·
- μου μάτωσε την καρδιά, βλ. λ. καρδιά·
- μου μάτωσε την ψυχή, βλ. λ. ψυχή·
- τον ματώνω στη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας